

OTKRIVENJE

SVETOG JOVANA BOGOSLOVA

GLAVA 1

Otkrivenje Isusa Hrista, koje dade Njemu Bog, da pokaže slugama svojim šta je skoro biti, i pokaza, poslavi po anđelu svom sluzi svom Jovanu,

1:2 Koji svedoži reči Božiju i svedoštvo Isusa Hrista, i šta god vide.

1:3 Blago onome koji čita i onima koji slušaju reči proroka, i drže šta je napisano u njemu; jer je vreme blizu.

1:4 Od Jovana na sedam crkava koje su u Aziji: blagodat vam i mir od Onog koji jeste, i koji beše, i koji će doći; i od sedam duhova koji su pred prestolom Njegovim;

1:5 I od Isusa Hrista, koji je Svedok verni, i Prvenac iz mrtvih, i Knez nad carevima zemaljskim, koji nas ljubi, i umi nas od greha naših krvlju svojom;

1:6 I uini nas careve i sveštenike Bogu i Ocu svom; tome slava i država va vek veka. Amin.

1:7 Eno, ide s oblacima, i ugledaše Ga svako oko, i koji Ga probodеше; i zaplakaše za Njim sva kolena zemaljska. Da, zaista.

1:8 Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak, govori Gospod, Koji jeste, i koji beše, i koji će doći, Svedritelj.

1:9 Ja Jovan, koji sam i brat vaš i drug u nevolji, i u carstvu i trpljenju Isusa Hrista, bijah na ostrvu koje se zove Patam, za reči Božiju i za svedoštvo Isusa Hrista.

1:10 Bijah u duhu u dan nedeljni, i u subotu glas veliki kao trube koji govoraše: Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Poslednji;

1:11 I šta vidiš napisano u knjigu, i pošli crkvama koje su u Aziji: u Efes, i u Smirnu, i u Pergam, i u Tijatir, i u Sard, i u Filadelfiju, i u Laodikiju.

1:12 I obazreh se da vidim glas koji govoraše sa mnom; i obazrevši se videh sedam svetinjaka zlatnih,

1:13 I usred sedam svetinjaka kao Sina ovojeg, obučenog u dugačku haljinu, i opasanog po prsima pojasom zlatnim.

1:14 A glava Njegova i kosa beše bela kao bela vuna, kao sneg; i oči Njegove kao plamen ognjeni;

1:15 I noge Njegove kao bronza kad se rastopi u peći; i glas Njegov kao huka voda mnogih;

1:16 I držaše u svojoj desnoj ruci sedam zvezda, i iz usta Njegovih izlazaše mala oštar s obe strane, i lice Njegovo beše kao što sunce sija u sili svojoj.

1:17 I kad Ga videh, padoh k nogama Njegovim kao mrtav, i metnu desnicu svoju na me govoreći mi: Ne boj se, ja sam Prvi i Poslednji,

1:18 I živim: i bijah mrtav i evo sam živ va vek veka, amin. I imam ključeve od pakla i od smrti.

1:19 Napiši dakle šta si video, i šta je, i šta će biti potom;

1:20 Tajna sedam zvezda koje si video na desnici mojoj, i sedam svetinjaka zlatnih: sedam zvezda jesu anđeli sedam crkava; i sedam svetinjaka koje si video jesu sedam crkava.

GLAVA 2

An|elu efeske crkve napi{i: Tako govori Onaj {to dr`i sedam zvezda u desnici svojoj, i {to hodi posred sedam sve}njaka zlatnih:

2:2 Znam tvoja dela, i trud tvoj, i trpljenje tvoje, i da ne mo`e{ snositi zlih, i isku{ao si one koji govore da su apostoli, a nisu i na{ao si ih la`ne;

2:3 I podneo si mnogo, i trpljenje ima{, i za ime moje trudio si se, i nisi sustao.

2:4 No imam na tebe, {to si ljubav svoju prvu ostavio.

2:5 Opomeni se dakle otkuda si spao, i pokaj se, i prva dela ~ini; ako li ne, do}i }u ti skoro, i dignu }u sve}njak tvoj s mesta njegovog, ako se ne pokaje{.

2:6 No ovo ima{ {to mrzi{ na dela Nikolinaca, na koja i ja mrzim.

2:7 Ko ima uho neka ~uje {ta govori Duh crkva: koji pobedi da}u mu da jede od drveta `ivotnog koje je nasred raja Bo`ijeg.

2:8 I an|elu crkve smiranske napi{i: Tako govori Prvi i Poslednji, koji be{e mrtav, i evo je `iv:

2:9 Znam tvoja dela, i nevolju i siroma{tvo (ali si bogat), i hule onih koji govore da su Jevreji a nisu, nego zbornica sotonina.

2:10 Ne boj se ni oda {ta {to }e{ postradati. Gle, |avo }e neke od vas metati u tamnicu, da se isku{ate, i ima}ete nevolju do deset dana. Budi veran do same smrti, i da}u ti venac `ivota.

2:11 Ko ima uho da ~uje neka ~uje {ta govori Duh crkva: Koji pobedi ne}e mu nauditi druga smrt.

2:12 I an|elu pergamske crkve napi{i: Tako govori Onaj {to ima ma~ o{tar s obe strane:

2:13 Znam dela tvoja, i gde `ivi{, gde je presto sotonin; i dr`i{ ime moje, i nisi se odrekao vere moje i u one dane u koje je Antipa, verni svedok moj, ubijen kod vas, gde `ivi sotona.

2:14 No imam na tebe malo, {to ima{ tu koji dr`e nauku Valama, koji u~a{e Valaka da polo`i sa blazan pred sinovima Izrailjevim, da jedu `rtve idolske, i da se kurvaju.

2:15 Tako ima{ i ti koji dr`e nauku Nikolinaca, na koju ja mrzim.

2:16 Pokaj se dakle; ako li ne, do}i }u ti skoro, i vojeva}u s njima ma~em usta svojih.

2:17 Ko ima uho da ~uje neka ~uje {ta govori Duh crkva: koji pobedi da}u mu da jede od mane sakrivene, i da}u mu kamen beo, i na kamenu novo ime napisano, kog niko ne zna osim onog koji primi.

2:18 I an|elu tijatirske crkve napi{i: Tako govori Sin Bo`ji, koji ima o~i svoje kao plamen ognjeni, i noge Njegove kao bronza:

2:19 Znam tvoja dela, i ljubav, i slu`bu, i veru, i trpljenje tvoje, i dela tvoja, i da poslednjih ima vi{e od prvih;

2:20 No imam na tebe malo, {to dopu{ta `eni Jezavelji, koja govori da je proro~ica, da u-i i da vara sluge moje da ~ine preljubu i da jedu `rtvu idolsku.

2:21 I dadoh joj vreme da se pokaje od kurvarstva svog, i ne pokaja se.

2:22 Evo je ja me}em na odar, i one koji ~ine preljubu s njom u nevolju veliku, ako se ne pokaju od svojih dela.

2:23 I decu njenu pobi}u na mesto; i pozna}e sve crkve da sam ja koji ispitujem srca i bubrege, i da}u vam svakome po delima va{im:

2:24 A vama govorim i ostalima koji su u Tijatiru koji nemaju nauke ove, i koji ne poznaju dubina sotoninih (kao {to govore): ne}u metnuti na vas drugog bremena,

2:25 Osim koji imate, dr`ite dokle do|em.

2:26 I koji pobedi i odr`i dela moja do kraja, da}u mu vlast nad neznabo{cima;

2:27 I pa{e ih gvozdenom palicom, i oni }e se razdrobiti kao sudovi lon~arski; kao i ja {to primih od Oca svog;

2:28 I da}u mu zvezdu danicu.

2:29 Ko ima uho da ~uje neka ~uje {ta govori Duh crkva.

GLAVA 3

I an|elu sardske crkve napi{i: Tako govori Onaj {to ima sedam Duhova Bo`ijih, i sedam zvezda: znam tvoja dela, da ima{ ime da si `iv, a mrtav si.

3:2 Stra`i, i utvr|uj ostale koji ho}e da pomru; jer ne na|oh tvojih dela savr{enih pred Bogom svojim.

3:3 Opominji se dakle, kako si primio i kako si ~uo, i dr`i i pokaj se. Ako li ne uzastra`i{, do}i }u na tebe kao lupe`, i ne}e{ ~uti u koji }u ~as do}i na tebe.

3:4 Ali ima{ malo imena i u Sardu, koji ne opogani{e svojih haljina, i hodi}e sa mnom u belima, jer su dostojni.

3:5 Koji pobedi on }e se obu}i u haljine bele, i ne}u izbrisati ime njegovo iz knjige `ivota, i prizna}u ime njegovo pred Ocem svojim i pred an|elima Njegovim.

3:6 Ko ima uho neka ~uje {ta govori Duh crkvama.

3:7 I an|elu filadelfijske crkve napi{i: Tako govori Sveti i Istiniti, koji ima klju~ Davidov, koji otvori i niko ne zatvori, koji zatvori i niko ne otvori.

3:8 Znam tvoja dela; gle, dadoh pred tobom vrata otvorena, i niko ih ne mo`e zatvoriti; jer ima{ malo sile, i dr`ao si moju re~, i nisi se odrekao imena mog.

3:9 Evo dajem one iz zbornice sotonine koji govore da su Jevreji i nisu, nego la`u; evo }u ih u~initi da do|u i da se poklone pred nogama tvojim, i da poznadu da te ja ljubim.

3:10 Jer si odr`ao re~ trpljenja mog, i ja }u tebe sa~uvati od ~asa isku{enja, koji }e do}i na sav vasioni svet da isku{a one koji `ive na zemlji.

3:11 Evo }u do}i brzo: dr`i {ta ima{, da niko ne uzme venac tvoj.

3:12 Koji pobedi u~ini}u ga stubom u crkvi Boga svog, i vi{e ne}e izi}i napolje; i napisa}u na njemu ime Boga svog, i ime novog Jerusalima, grada Boga mog, koji silazi s neba od Boga mog, i ime moje novo.

3:13 Ko ima uho neka ~uje {ta govori Duh crkvama.

3:14 I an|elu laodikijske crkve napi{i: Tako govori Amin, Svedok Verni i Istiniti, Po~etak stvorenja Bo`ijeg:

3:15 Znam tvoja dela da nisi ni studen ni vru}. O da si studen ili vru}!

3:16 Tako, budu}i mlak, i nisi ni studen ni vru}, izbljuva}u te iz usta svojih.

3:17 Jer govori{: Bogat sam, i obogatio sam se, i ni{ta ne potrebujem; a ne zna{ da si ti nesre}an, i nevoljan, i siromah, i slep, i go.

3:18 Savetujem te da kupi{ u mene zlata `e`enog u ognju, da se obogati{; i bele haljine, da se obu~e{, i da se ne poka`e sramota golotinje tvoje; i masti o~nom poma`i o~i svoje da vidi{.

3:19 Ja koje ljubim one i karam i pou~avam; postaraj se dakle, i pokaj se.

3:20 Evo stojim na vratima i kucam: ako ko ~uje glas moj i otvori vrata, u}i }u k njemu i ve~era}u s njime, i on sa mnom.

3:21 Koji pobedi da}u mu da sedne sa mnom na prestolu mom, kao i ja {to pobedih i sedoh s Ocem svojim na prestolu Njegovom.

3:22 Ko ima uho neka ~uje {ta govori Duh crkvama.

GLAVA 4

Potom videh: i gle, vrata otvorena na nebu, i glas prvi koji ~uh kao trubu gde govori sa mnom, re~e: Popni se amo, i pokaza}u ti {ta }e biti za ovim.

4:2 I odmah bih u duhu; i gle, presto staja{e na nebu, i na prestolu se |a{e neko.

4:3 I Onaj {to se |a{e be{e po vi|enju kao kamen jaspis i sard; i oko prestola be{e duga po vi|enju kao smaragd.

4:4 I oko prestola behu dvadeset i ~etiri prestola; i na prestolima videh dvadeset i ~etiri stare{ine gde sede, obu~ene u bele haljine, i imahu krune zlatne na glavama svojim.

4:5 I od prestola izla`ahu munje i gromovi i glasovi; i sedam `i`aka ognjenih gorahu pred prestolom, koje su sedam duhova Bo`ijih.

4:6 I pred prestolom be{e stakleno more, kao kristal; i nasred prestola i oko prestola ~etiri `ivotinje, pune o~iju spred i sastrag.

4:7 I prva `ivotinja be{e kao lav, i druga `ivotinja kao tele, i tre}a `ivotinja ima{e lice kao ~ovek, i ~etvrta `ivotinja be{e kao orao kad leti.

4:8 I svaka od ~etiri `ivotinje ima{e po {est krila naokolo, i unutra puna o~iju, i mira ne imaju dan i no} govore{i: Svet, svet, svet Gospod Bog Svedr`itelj, Koji be{e, i koji jeste, i koji }e do{i.

4:9 I kad da{e `ivotinje slavu i ~ast i hvalu Onome {to se|a{e na prestolu, {to `ivi va vek veka,

4:10 Pado{e dvadeset i ~etiri stare{ine pred Onim {to se|a{e na prestolu, i pokloni{e se Onome {to `ivi va vek veka, i metnu{e krune svoje pred prestolom govore{i:

4:11 Dostojan si, Gospode, da primi{ slavu i ~ast i silu; jer si Ti sazdao sve, i po volji Tvojoj jeste i stvoreno je.

GLAVA 5

I videh u desnici Onog {to se|a{e na prestolu knjigu napisanu iznutra i spolja, zape~a}enu sa sedam pe~ata.

5:2 I videh an|ela jakog gde propoveda glasom velikim: Ko je dostojan da otvori knjigu i da razlomi pe~ate njene?

5:3 I niko ne moga{e ni na nebu ni na zemlji, ni pod zemljom da otvori knjige ni da zagleda u nju.

5:4 I ja plakah mnogo {to se niko ne na|e dostojan da otvori i da pro~ita knjigu, niti da zagleda u nju.

5:5 I jedan od stare{ina re~e mi: Ne pla-i, evo je nadvladao lav, koji je od kolena Judinog, koren Davidov, da otvori knjigu i razlomi sedam pe~ata njenih.

5:6 I videh, i gle, nasred prestola i ~etiri `ivotinje, i posred stare{ina Jagnje staja{e kao zaklano, i

ima{e sedam rogova, i sedam o~iju, koje su sedam duhova Bo`ijih poslanih po svemu svetu.

5:7 I do|e i uze knjigu iz desnice Onog {to se|a{e na prestolu.

5:8 I kad uze knjigu, ~etiri `ivotinje i dvadeset i ~etiri stare{ine pado{e pred Jagnjetom, imaju{i svaki gusle, i zlatne ~a{e pune tamjana, koje su molitve svetih.

5:9 I pevahu pesmu novu govore{i: Dostojan si da uzme{ knjigu, i da otvori{ pe~ate njene; jer si se zaklao, i iskupio si nas Bogu krvlju svojom od svakog kolena i jezika i naroda i plemena,

5:10 I u~inio si nas Bogu na{em careve i sve{te-nike, i carova}emo na zemlji.

5:11 I videh, i ~uh glas an|ela mnogih oko prestola i `ivotinja i stare{ina, i be{e broj njihov hiljada hiljada.

5:12 Govore{i glasom velikim: Dostojno je Jagnje zaklano da primi silu i bogatstvo i premudrost i ja~inu i ~ast i slavu i blagoslov.

5:13 I svako stvorenje, {to je na nebu, i na zemlji, i pod zemljom, i {to je na moru, i {to je u njima, sve ~uh gde govore: Onome {to sedi na prestolu, i Jagnjetu blagoslov i ~ast i slava i dr`ava va vek veka.

5:14 I ~etiri `ivotinje govorahu: Amin. I dvadeset i ~etiri stare{ine pado{e i pokloni{e se Onome {to `ivi va vek veka.

GLAVA 6

I videh kad otvori Jagnje jedan od sedam pe~ata, i ~uh jednu od ~etiri `ivotinje gde govori kao glas gromovni: Do|i i vidi.

6:2 I videh, i gle, konj beo, i onaj {to se|a{e na njemu ima{e strelu; i njemu se dade venac, i izi|e pobe|uju{i, i da pobedi.

6:3 I kad otvori drugi pe~at, ~uh drugu `ivotinju gde govori: Do|i i vidi.

6:4 I izi|e drugi konj ri|, i onome {to se|a{e na njemu dade se da uzme mir sa zemlje, i da ubija jedan drugog, i dade mu se ma~ veliki.

6:5 I kad otvori tre}i pe~at, ~uh tre}u `ivotinju gde govori: Do|i i vidi. I videh, i gle, konj vran, i onaj {to se|a{e na njemu ima{e merila u ruci svojoj.

6:6 I ~uh glas izme|u ~etiri `ivotinje gde govori: Oka p{enice za gro{, i tri oke je~ma za gro{; a ulja i vina ne}e biti.

6:7 I kad otvori ~etvrti pe~at, ~uh glas ~etvrte `ivotinje gde govori: Do|i i vidi.

6:8 I videh, i gle, konj bled, i onome {to se|a{e na njemu be{e ime smrt, i pakao i|a{e za njim; i njemu se dade oblast na ~etvrtom delu zemlje da ubije ma~em i gla|u i smr}u i zverinjem zemaljskim.

6:9 I kad otvori peti pe~at, videh pod oltarom du{e pobijenih za re~ Bo`iju i za svedo~anstvo koje imahu.

6:10 I povika{e glasom velikim govore}i: Dogle, Gospodaru Sveti i Istiniti! Ne sudi{ i ne kaje{ krvi na{e na onima {to `ive na zemlji?

6:11 I dane bi{e svakome od njih haljine bele, i re~eno im bi da po~inu jo{ malo vremena, dokle se navr{e i drugari njihovi i bra}a njihova, koji valja da budu pobijeni kao i oni.

6:12 I videh kad otvori {esti pe~at, i gle, zatrese se zemlja vrlo, i sunce posta crno kao vre}a od kostreti, i mesec posta kao krv;

6:13 I zvezde nebeske pado{e na zemlju kao {to smokva odbacuje pupke svoje kad je veliki vetar zaljulja.

6:14 I nebo se izma~e kao knjiga kad se savije, i svaka gora i ostrvo s mesta svojih pokrenu{e se.

6:15 I carevi zemaljski, i boljari, i bogati, i vojvode, i silni, i svaki rob, i svaki slobodnjak, sakri{e se po pe}inama i po kamenjacima gorskim;

6:16 I govori{e gorama i kamenju: Padnite na nas, i sakrijte nas od lica Onog {to sedi na prestolu, i od gneva Jagnjetovog.

6:17 Jer do|e veliki dan gneva Njegovog, i ko mo`e ostati?

GLAVA 7

I potom videh ~etiri an|ela gde stoje na ~etiri ugla zemlje, i dr`e ~etiri vetra zemaljska, da ne du{e vetar na zemlju, ni na more, ni na i kakvo drvo.

7:2 I videh drugog an|ela gde se penje od istoka sun~anog, koji ima{e pe~at Boga @ivoga; i povika glasom velikim na ~etiri an|ela kojima be{e dano da kvare zemlju i more, govore}i:

7:3 Ne kvarite ni zemlje, ni mora, ni drveta, dokle zape~atim sluge Boga na{eg na ~elima njihovim.

7:4 I ~uh broj zape~a}enih, sto i ~etrdeset i ~etiri hiljade zape~a}enih od svih kolena sinova Izrailjevih;

7:5 Od kolena Judinog dvanaest hiljada zape~a}enih; od kolena Ruvimovog dvanaest hiljada zape~a}enih; od kolena Gadovog dvanaest hiljada zape~a}enih;

7:6 Od kolena Asirovog dvanaest hiljada zape~a}enih; od kolena Neftalimovog dvanaest hiljada zape~a}enih; od kolena Manasijinog dvanaest hiljada zape~a}enih;

7:7 Od kolena Simeunovog dvanaest hiljada zape~a}enih; od kolena Levijevog dvanaest hiljada zape~a}enih; od kolena Isaharovog dvanaest hiljada zape~a}enih;

7:8 Od kolena Zavulonovog dvanaest hiljada zape~a}enih; od kolena Josifovog dvanaest hiljada zape~a}enih; od kolena Venijaminovog dvanaest hiljada zape~a}enih.

7:9 Po tom videh, i gle, narod mnogi, kog ne mo`e niko izbrojati, od svakog jezika i kolena i naroda i plemena, staja{e pred prestolom i pred Jagnjetom, obu~en u haljine bele, i palme u rukama njihovim.

7:10 I povika{e glasom velikim govore}i: Spasenje Bogu na{em, koji sedi na prestolu, i Jagnjetu.

7:11 I svi an|eli stajahu oko prestola i stare{ine i ~etiri `ivotinje, i pado{e na lice pred prestolom, i pokloni{e se Bogu.

7:12 Govore}i: Amin; blagoslov i slava i premudrost i hvala i ~ast i sila i ja~ina Bogu na{em va vek veka. Amin.

7:13 I odgovori jedan od stare{ina govore}i mi: Ovi obu~eni u bele haljine ko su, i otkuda do|o{e?

7:14 I rekoh mu: Gospodaru! Ti zna{. I re~e mi: Ovo su koji do|o{e od nevolje velike, i opra{e haljine svoje i ubeli{e haljine svoje u krvi Jagnjetovoj.

7:15 Zato su pred prestolom Bo`ijim, i slu`e Mudan i no} u crkvi Njegovoj; i Onaj {to sedi na prestolu useli}e se u njih.

7:16 Vi{e ne}e ogladneti, i ne}e na njih pasti sunce, niti ikakva vru}ina.

7:17 Jer Jagnje, koje je nasred prestola, pa{e ih, i uputi}e ih na izvore `ive vode; i Bog }e otrti svaku suzu od o~iju njihovih.

GLAVA 8

I kad otvori sedmi pe~at, posta ti{ina na nebu oko po sahata.

8:2 I videh sedam an|ela koji stajahu pred Bogom, i dade im se sedam truba.

8:3 I drugi an|eo do|e i stade pred oltarom, i ima{e kadionicu zlatnu; i be{e mu dano mnogo tamjana da da molitvama svih svetih na oltar zlatni pred prestolom.

8:4 I dim od ka|enja u molitvama svetih izi|e od ruke an|elove pred Boga.

8:5 I uze an|eo kadionicu, i napuni je ognja sa oltara, i baci je na zemlju, i posta{e glasovi i gromovi i sevanje munja i tresenje zemlje.

8:6 I sedam an|ela koji imahu sedam truba, pripravi{e se da zatrube.

8:7 I prvi an|eo zatrubi, i posta grad i oganj, sme{ani s krvlju, i pado{e na zemlju; i tre}ina drva izgore, i svaka trava zelena izgore.

8:8 I drugi an|eo zatrubi; i kao velika gora ognjem zapaljena pade u more; i tre}ina mora posta krv.

8:9 I umre tre}ina stvorenja koje `ivi u moru, i tre}ina la|i propade.

8:10 I tre}i an|eo zatrubi, i pade s neba velika zvezda, koja gora{e kao sve}a, i pade na tre}inu reka i na izvore vodene.

8:11 I ime zvezdi be{e Pelen; i tre}ina voda posta pelen, i mnogi ljudi pomre{e od voda, jer behu gorke.

8:12 I ~etvrti an|eo zatrubi, i udarena bi tre}ina sunca, i tre}ina meseca, i tre}ina zvezda, da pomr~a tre}ina njihova, i tre}ina dana da ne svetli, tako i no}i.

8:13 I videh, i ~uh jednog an|ela gde leti posred neba i govori glasom velikim: Te{ko, te{ko, te{ko onima koji `ive na zemlji od ostalih glasova trubnih trojice an|ela, koji }e trubiti.

GLAVA 9

I peti an|eo zatrubi, i videh zvezdu gde pade s neba na zemlju, i dade joj se klju~ od studenca bezdana;

9:2 I otvori studenac bezdana, i izi|e dim iz studenca kao dim velike pe}i, i pocrne sunce i nebo od dima studen~evog.

9:3 I iz dima izi|o{e skakavci na zemlju, i dade im se oblast, kao {to i skorprije imaju oblast na zemlji.

9:4 I re~e im se da ne ude travi zemaljskoj niti ikakvoj zeleni, niti ikakvom drvetu, nego samo ljudima koji nemaju pe~at Bo`ji na ~elima svojim.

9:5 I dade im se da ih ne ubijaju, nego da ih mu~e pet meseci; i mu~enje njihovo be{e kao mu~enje skorpijinino kad ujede ~oveka;

9:6 I u te dane tra`i}e ljudi smrt, i ne}e je na}i; i `ele}e da umru, i smrt }e od njih be`ati.

9:7 I skakavci behu kao konji spremljeni na boj; i na glavama njihovim kao krune od zlata, i lica njihova kao lica ~ove~ija.

9:8 I imahu kose kao kose `enske, i zubi njihovi behu kao u lavova;

9:9 I imahu oklope kao oklope gvozdene, i glas krila njihovih be{e kao glas kola kad mnogi konji tr~e na boj;

9:10 I imahu repove kao skorpionjine, i `alci behu na repovima njihovim; i dana im be{e oblast da ude ljudima pet meseci.

9:11 I imahu nad sobom cara an|ela bezdana kome je ime jevrejski Avadon, a gr~ki Apolion.

9:12 Jedno zlo pro|e, evo idu jo{ dva zla za ovim.

9:13 I {esti an|eo zatrubi, i ~uh glas jedan od ~etiri roglja zlatnog oltara koji je pred Bogom,

9:14 Gde govori {estom an|elu koji ima{e trubu: Odre{i ~etiri an|ela koji su svezani kod reke velike Eufrata.

9:15 I bi{e odre{ena ~etiri an|ela koji behu pripravljeni na sahat, i dan, i mesec, i godinu, da pobiju tre}inu ljudi.

9:16 I broj vojnika na konjima be{e dvesta hiljada hiljada; i ~uh broj njihov.

9:17 I tako videh u utvari konje, i one {to se|ahu na njima, koji imahu oklope ognjene i plavetne i sumporne; i glave konja njihovih behu kao glave lavova, i iz usta njihovih izla`a{e oganj i dim i sumpor.

9:18 I od ova tri zla pogibe tre}ina ljudi, od ognja i od dima i od sumpora {to izla`a{e iz usta njihovih.

9:19 Jer sila konja be{e u ustima njihovim, i u repovima njihovim; jer repovi njihovi bivahu kao zmije i imahu glave, i njima i|ahu.

9:20 I ostali ljudi koji ne bi{e pobijeni zlim ovim, ne pokaja{e se od dela ruku svojih da se ne poklanjaju |avolima ni idolima zlatnim i srebrnim i bronzanim i kamenim i drvenim, koji ne mogu videti ni ~uti, ni hoditi;

9:21 Niti se pokaja{e od ubistva svojih, ni od ~aranja svojih, ni od kurvarstva svog, ni od kra|a svojih.

GLAVA 10

I videh drugog an|ela jakog gde silazi s neba, koji be{e obu~en u oblak, i duga be{e na glavi njegovoj, i lice njegovo be{e kao sunce, i noge njegove kao stubovi ognjeni;

10:2 I ima{e u ruci svojoj knji`icu otvorenu, i metnu nogu svoju desnu na more, a levu na zemlju.

10:3 I povika glasom velikim, kao lav kad ri~e; i kad on povika, govora{e sedam gromova glasove svoje.

10:4 I kad govori{e sedam gromova glasove svoje, htedoh da pi{em, i ~uh glas s neba koji mi govori: Zape~ati {ta govori{e sedam gromova, i ovo ne pi{i.

10:5 I an|eo kog videh gde stoji na moru i na zemlji, podi`e ruku svoju k nebu,

10:6 I zakle se Onim koji `ivi va vek veka, koji sazda nebo i {ta je na njemu, i zemlju i {ta je na njoj, i more i {ta je u njemu, da vremena ve} ne}e biti;

10:7 Nego u dane glasa sedmog an|ela kad zatrubi, onda }e se svr{iti tajna Bo`ija, kao {to javi svojim slugama prorocima.

10:8 I glas koji ~uh s neba, opet progovori sa mnom i re~e: Idi i uzmi knji`icu otvorenu iz ruke onog an|ela {to stoji na moru i na zemlji.

10:9 I otidoh k an|elu, i rekoh mu: Daj mi knji`icu. I re~e mi: Uzmi i izjedi je; i gorka }e biti u trbuhu tvom, ali u ustima bi}e ti slatka kao med.

10:10 I uzeh knji`icu iz ruke an|elove, i izjedoh je; i be{e u ustima mojim kao med slatka, a kad je izjedoh, be{e gorka u trbuhu mom.

10:11 I re~e mi: Valja ti opet prorokovati narodima i plemenima i jezicima i carevima mnogima.

GLAVA 11

I dade mi se trska kao palica govore}i: Ustani i izmeri crkvu Bo`iju i oltar, i one {to se klanjaju u njoj;

11:2 A portu {to je izvan crkve, izbaci napolje, niti je meri, jer je dana neznabo{cima; i grad sveti gazi}e ~etrdeset i dva meseca.

11:3 I da}u dvojici svojih svedoka, i prorica}e hiljadu i dvesta i {ezdeset dana obu~eni u vre}e.

11:4 Ovi su dve masline i dva `i{ka {to stoje pred Gospodarem zemaljskim.

11:5 I ako im ko nepravdu u~ini, oganj izlazi iz usta njihovih, i poje}e neprijatelje njihove; i ko bude hteo da im u~ini na`ao onaj valja da bude ubijen.

11:6 I ovi }e imati vlast da zatvore nebo, da ne padne da`d na zemlju u dane njihovog proricanja; i ima}e vlast nad vodama da ih pretvaraju u krv, i da udare zemlju svakom mukom, kadgod budu hteli.

11:7 I kad svr}e svedo~anstvo svoje, onda }e zver {to izlazi iz bezdana u~initi s njima rat, i pobe}e ih i ubi}e ih.

11:8 I telesa njihova ostavi}e na ulici grada velikog, koji se duhovno zove Sodom i Misir, gde i Gospod na{ razapet bi.

11:9 I gleda}e neki od naroda i plemena i jezika i kolena telesa njihova tri dana i po, i ne}e dati da se njihova telesa metnu u grobove.

11:10 I koji `ive na zemlji, obradova}e se i razveseli}e se za njih, i sla}e dare jedan drugom, jer ova dva proroka mu~i}e one {to `ive na zemlji.

11:11 I posle tri dana i po duh `ivotota od Boga u|e u njih; i sta}e oba na noge svoje, i strah veliki napade na one koji ih gledahu.

11:12 I ~u}e glas veliki s neba, koji im govori: Izi|ite amo. I izi|o}e na nebo na oblacima, i vide}e ih neprijatelji njihovi.

11:13 I u taj ~as zatrese se zemlja vrlo, i deseti deo grada pade, i tresenje zemlje pobi sedam hiljada imena ~ove~ijih; i ostali se upla{i}e, i da}e slavu Bogu nebeskom.

11:14 Zlo drugo pro|e, evo zlo tre}e ide brzo.

11:15 I sedmi an|eo zatrubi i posta}e veliki glasovi na nebesima govore}i: Posta carstvo sveta Gospoda na{eg i Hrista Njegovog, i carova}e va vek veka.

11:16 I dvadeset i ~etiri stare{ine koje se|ahu pred Bogom na prestolima svojim, pado}e na lica svoja i pokloni}e se Bogu.

11:17 Govore}i: Hvalimo Te, Gospode Bo`e Svedr`itelju, koji jesi, i be}e, i bi}e{, {to si primio silu svoju veliku, i caruje}.

11:18 I neznabo{ci se prognevi}e, i do|e gnev Tvoj i vreme mrtvima da se sudi, i da se da plata

slugama Tvojim, prorocima i svetima, i onima koji se boje imena Tvog, malima i velikima, i da se pogube oni koji zemlju pogubi}e.

11:19 I otvori se crkva Bo`ija na nebu, i pokazase }ivot zaveta Njegova u crkvi Njegovoj; i bi}e sevanja munja, i glasovi, i gromovi, i tresenje zemlje, i grad veliki.

GLAVA 12

I znak veliki pokazase na nebu: `ena obu~ena u sunce, i mesec pod nogama njenim, i na glavi njenoj venac od dvanaest zvezda.

12:2 I be}e trudna, i vika}e od muke, i mu~a}e se da rodi.

12:3 I pokazase drugi znak na nebu, i gle, velika crvena a`daha, koja ima}e sedam glava, i deset rogova; i na glavama njenim sedam kruna;

12:4 I rep njen odvu~e tre}inu zvezda nebeskih, i baci ih na zemlju. I a`daha staja}e pred `enom koja htede da se porodi, da joj pro`dere dete kad rodi.

12:5 I rodi mu{ko, sina, koji }e pasti sve narode s palicom gvozdenom; i dete njeno bi uzeto k Bogu i prestolu njegovom.

12:6 A `ena pobe`e u pustinju gde ima}e mesto pripravljenno od Boga, da se onamo hrani hiljadu i dvesta i {ezdeset dana.

12:7 I posta rat na nebu. Mihailo i an|eli Njegovi udari}e na a`dahu, i bi se a`daha i an|eli njeni.

12:8 I ne nadvlada}e, i vi}e im se ne na|e mesta na nebu.

12:9 I zba~ena bi a`daha velika, stara zmija, koja se zove |avo i sotona, koja vara sav vasioni svet, i zba~ena bi na zemlju, i an|eli njeni zba~eni bi}e s njom.

12:10 I ~uh glas veliki na nebu koji govori: Sad posta spasenje i sila i carstvo Boga na{eg, i oblast Hrista Njegovog; jer se zbaci opada~bra}e na}e, koji ih opada}e pred Bogom na{im dan i no}.

12:11 I oni ga pobe}e krvlju Jagnjetovom i re~ju svedo~anstva svog, i ne mari}e za `ivot svoj do same smrti.

12:12 Zato veselite se nebesa i vi koji `ivite na njima. Te{ko vama koji `ivite na zemlji i moru, jer |avo si|e k vama, i vrlo se rasrdio, znaju}i da vremena malo ima.

12:13 I kad vide a`daha da zba~ena bi na zemlju, gonja{e `enu koja rodi mu{ko.

12:14 I `eni dana bi{e dva krila orla velikog da leti u pustinju na svoje mesto, gde }e se hraniti vreme i vremena i po vremena, sakrivena od lica zmijinog.

12:15 I ispusti zmija za `enom iz usta svojih vodu kao reku, da je utopi u reci.

12:16 I pomo`e zemlja `eni, i otvori zemlja usta svoja, i pro`dre reku koju ispusti zmija iz usta svojih.

12:17 I razgnevi se zmija na `enu, i otide da se pobije sa ostalim semenom njenim, koje dr`i zapovesti Bo`ije i ima svedo~anstvo Isusa Hrista.

GLAVA 13

I stadoh na pesku morskom; i videh zver gde izlazi iz mora, koja ima{e sedam glava, i rogova deset, i na rogovima njenim deset krana, a na glavama njenim imena hulna.

13:2 I zver koju videh be{e kao ris, i noge joj kao u medveda, i usta njena kao usta lavova, i dade joj zmija silu svoju, i presto svoj, i oblast veliku.

13:3 I videh jednu od glava njenih kao ranjenu na smrt, i rana smrti njene izle~i se. I ~udi se sva zemlja iza zveri, i pokloni{e se zmiji, koja dade oblast zveri.

13:4 I pokloni{e se zveri govore}i: Ko je kao zver? I ko mo`e ratovati s njom?

13:5 I dana joj bi{e usta koja govore velike stvari i huljenja, i dana joj bi oblast da ~ini ~etrdeset i dva meseca.

13:6 I otvori usta svoja za huljenje na Boga, da huli na ime Njegovo, i na ku}u Njegovu, i na one koji `ive na nebu.

13:7 I dano joj bi da se bije sa svetima, i da ih pobedi; i dana joj bi oblast nad svakim kolenom i narodom i jezikom i plemenom.

13:8 I pokloni{e joj se svi koji `ive na zemlji kojima imena nisu zapisana u `ivotnoj knjizi Jagnjeta, koje je zaklano od postanja sveta.

13:9 Ako ko ima uho neka ~uje.

13:10 Ko u ropstvo vodi, bi{e u ropstvo odveden; ko no`em ubije valja da on no`em bude ubijen. Ovde je trpljenje i vera svetih.

13:11 I videh drugu zver gde izlazi iz zemlje, i ima{e dva roga kao u jagnjeta; i govora{e kao a`daha.

13:12 I svu vlast prve zveri ~inja{e pred njom; i u~ini da zemlja i koji `ive na njoj pokloni se prvoj zveri kojoj se isceli rana smrtna.

13:13 I u~ini ~udesna velika, i u~ini da i oganj silazi s neba na zemlju pred ljudima.

13:14 I vara one koji `ive na zemlji znacima, koji joj bi{e dani da ~ini pred zveri, govore}i oni ma {to `ive na zemlji da na~ine ikonu zveri koja imade ranu smrtnu i osta`iva.

13:15 I bi joj dano da dade duh ikoni zverinjoj, da progovori ikona zverina, i da u~ini da se pobiju koji se god ne poklone ikoni zverinjoj.

13:16 I u~ini sve, male i velike, bogate i siroma{ne, slobodnjake i robove, te im dade `ig na desnoj ruci njihovoj ili na ~elima njihovim,

13:17 Da niko ne mo`e ni kupiti ni prodati, osim ko ima `ig, ili ime zveri, ili broj imena njenog.

13:18 Ovde je mudrost. Ko ima um neka izra~una broj zveri: jer je broj ~ovekov i broj njen {est stotina i {ezdeset i {est.

GLAVA 14

I videh, i gle, Jagnje staja{e na gori sionskoj, i s Njim sto i ~etrdeset i ~etiri hiljade, koji imahu ime Oca Njegovog napisano na ~elima svojim.

14:2 I ~uh glas s neba kao glas voda mnogih, i kao glas groma velikog; i ~uh glas guda~a koji gu|ahu u gusle svoje.

14:3 I pevahu kao novu pesmu pred prestolom i pred ~etiri `ivotinje i pred stare{inama: i niko ne moga{e nau~iti pesme, osim onih sto i ~etrdeset i ~etiri hiljade koji su otkupljeni sa zemlje.

14:4 Ovo su koji se ne opogani{e sa `enama, jer su devstvenici, oni idu za Jagnjetom kud god ono po|e. Ovi su kupljeni od ljudi, prvenci Bogu i Jagnjetu.

14:5 I u njihovim ustima ne na|e se prevara, jer su bez mane pred prestolom Bo`ijim.

14:6 I videh drugog an|ela gde leti posred neba, koji ima{e ve~no jevan|elje da objavi onima koji `ive na zemlji, i svakom plemenu, i jeziku i kolenu i narodu.

14:7 I govora{e velikim glasom: Bojte se Boga, i podajte Mu slavu, jer do|e ~as suda Njegovog; i poklonite se Onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene.

14:8 I drugi an|eo za njim ide govore}i: Pade, pade Vavilon grad veliki: jer otrovnim vinom kurvarstva svog napoji sve narode.

14:9 I tre}i an|eo za njim ide govore}i glasom velikim: Ko se god pokloni zveri i ikoni njenoj, i primi `ig na ~elo svoje ili na ruku svoju,

14:10 I on }e piti od vina gneva Bo`ijeg, koje je nepome{ano uto~eno u ~a{u gneva Njegovog, i bi }e mu~en ognjem i sumporom pred an|elima sveti~ma i pred Jagnjetom.

14:11 I dim mu~enja njihovog izlazi }e va vek veka; i ne }e imati mira dan i no } koji se poklanjaju zveri i ikoni njenoj, i koji primaju `ig imena njenog.

14:12 Ovde je trpljenje svetih, koji dr`e zapovesti Bo`ije i veru Isusovu.

14:13 I ~uh glas s neba gde mi govori: Napi{i: Blago mrtvima koji umiru u Gospodu od sad. Da, govori Duh, da po~inu od trudova svojih; jer dela njihova idu za njima.

14:14 I videh, i gle, oblak beo, i na oblaku se|a~e kao Sin ~ove~iji, i ima{e na glavi svojoj krunu zlatnu, i u ruci svojoj srp o{tar.

14:15 I drugi an|eo izi|e iz crkve vi~u}i velikim glasom Onome {to sedi na oblaku: Zamahni srpom svojim i `nji, jer do|e vreme da se `nje, jer se osu~i `ito zemaljsko.

14:16 I Onaj {to se|a{e na oblaku baci srp svoj na zemlju, i po`njevena bi zemlja.

14:17 I drugi an|eo izi|e iz crkve {to je na nebu, i ima{e i on srp o{tar.

14:18 I drugi an|eo izi|e iz oltara, koji ima{e oblast nad ognjem, i povika s velikom vikom onome koji ima{e srp o{tri, govore}i: Zamahni srpom svojim o{trim, i odre`i gro`|e vinograda zemaljskog; jer ve } sazre{e zrna njegova.

14:19 I baci an|eo srp svoj na zemlju, i obra vinograd zemaljski, i metnu u kacu velikog gneva Bo`ijeg.

14:20 I oto~i se kaca izvan grada, i izi|e krv iz kace, tja do uzda konjima, hiljadu i {est stotina potrkali{ta.

GLAVA 15

I videh drugi veliki znak na nebu i ~udo: sedam an|ela koji imahu sedam poslednjih zala, jer se u njima savr{i gnev Bo`ji.

15:2 I videh kao stakleno more sme{ano s ognjem, i one {to pobedi{e zver i ikonu njenu, i `ig njen, i broj imena njenog, gde stoje na moru staklenom i imaju gusle Bo`ije;

15:3 I pevahu pesmu Mojsija, sluge Bo`ijeg, i pesmu Jagnjetovu, govore}i: Velika su i divna dela Tvoja, Gospode Bo`e Svedr`itelju, pravedni su i istiniti putevi Tvoji, Care svetih.

15:4 Ko se ne }e poboovati Tebe, Gospode, i proslaviti ime Tvoje? Jer si Ti jedan svet; jer }e svi neznabo{ci do }i i pokloniti se pred Tobom; jer se sudovi Tvoji javi{e.

15:5 I posle ovog videh, i gle, otvori se crkva skinije svedo~anstva na nebu,

15:6 I izi|o{e sedam an|ela iz crkve, koji imahu sedam zala, obu~eni u ~iste i bele haljine od platna, i opasani po prsima pojasima zlatnim;

15:7 I jedna od ~etiri `ivotinje dade sedmorici an|ela sedam ~a{a zlatnih napunjenih gneva Boga, koji `ivi va vek veka.

15:8 I napuni se crkva dima od slave Bo`ije i od sile Njegove; i niko ne moga{e do }i u crkvu, dok se ne svr{i sedam zala sedmorice an|ela.

GLAVA 16

I ~uh glas veliki iz crkve gde govori sedmorici an|ela: Idite, i izlijte sedam ~a{a gneva Bo`ijeg na zemlju.

16:2 I ode prvi an|eo, i izli ~a{u svoju na zemlju; i posta{e rane zle i ljute na ljudima koji imaju `ig zverin i koji se klanjaju ikoni njenoj.

16:3 I drugi an|eo izli ~a{u svoju u more; i posta krv kao od mrtvaca, i svaka du{a `iva umre u moru.

16:4 I tre}i an|eo izli ~a{u svoju na reke i na izvore vodene; i posta krv.

16:5 I ~uh an|ela vodenog gde govori: Pravedan si Gospode, koji jesi, i koji be{e, i svet, {to si ovo sudio;

16:6 Jer proli{e krv svetih i proroka, i krv si im dao da piju jer su zaslu`ili.

16:7 I ~uh drugog iz oltara gde govori: Da, Gospode Bo`e Svedr`itelju, istiniti su i pravi sudovi Tvoji.

16:8 I ~etvrti an|eo izli ~a{u svoju na sunce, i dano mu bi da `e`e ljude ognjem.

16:9 I opali{e se ljudi od velike vru}ine, i huli{e na ime Boga koji ima oblast nad zlima ovima, i ne pokaja{e se da Mu dadu slavu.

16:10 I peti an|eo izli ~a{u svoju na presto zverin; i carstvo njeno posta tamno, i `vakahu jezike svoje od bola.

16:11 I huli{e na ime Boga nebeskog od bola i od rana svojih, i ne pokaja{e se od dela svojih.

16:12 I {esti an|eo izli ~a{u svoju na veliku reku Eufrat; i presahnu voda njena, da se pripravi put carevima od istoka sun-anog.

16:13 I videh iz usta a`dahinih, i iz usta zverinih, i iz usta la`nog proroka, gde izi|o{e tri ne-ista duha, kao `abe.

16:14 Jer su ovo duhovi |avolski koji ~ine ~ude-sa i izlaze k carevima svega vasionog sveta da ih skupe na boj za onaj veliki dan Boga Svedr`itelja.

16:15 Evo idem kao lupe`; blago onome koji je budan i koji ~uva haljine svoje, da go ne hodi i da se ne vidi sramota njegova.

16:16 I sabra ih na mesto koje se jevrejski zove Armagedon.

16:17 I sedmi an|eo izli ~a{u svoju po nebu, i izi|e glas veliki iz crkve nebeske od prestola govore}i: Svr{i se.

16:18 I bi{e sevanja munja i gromovi, i glasovi, i bi veliko tresenje zemlje, kakvo nikad ne bi otkako su ljudi na zemlji, toliko tresenje, tako veliko.

16:19 I grad veliki razdeli se na tri dela, i gradovi neznabo`a~ki pado{e; i Vavilon veliki spomenu se pred Bogom da mu da ~a{u vina ljutog gneva svog.

16:20 I sva ostrva pobego{e, i gore se ne na|o{e.

16:21 I grad veliki kao glava pade s neba na ljude; i ljudi huli{e na Boga od zla gradnog, jer je velika muka njegova vrlo.

GLAVA 17

I do|e jedan od sedam an|ela koji imahu sedam ~a{a, i govori sa mnogim govore}i mi: Hodi da ti poka`em sud kurve velike, koja sedi na vodama mnogima.

17:2 S kojom se kurva{e carevi zemaljski, i koji `ive na zemlji opi{e se vinom kurvarstva njena.

17:3 I uvede me duh u pusto mesto; i videh `enu gde sedi na zveri crvenoj koja be{e puna imena hulinih i ima{e sedam glava i deset rogova.

17:4 I `ena be{e obu~ena u porfiru i skerlet i naki}ena zlatom i kamenjem dragim i biserom, i ima{e ~a{u u ruci svojoj punu mrzosti i pogan{tine kurvarstva svog;

17:5 I na ~elu njenom napisano ime: Tajna, Vavilon veliki, mati kurvama i mrzostima zemaljskim.

17:6 I videh `enu pijanu od krvi svetih i od krvi svedoka Isusovih; i za-udih se ~udom velikim kad je videh.

17:7 I re~e mi an|eo: [to se ~udi{? Ja }u ti kazati tajnu ove `ene, i zveri {to je nosi i ima sedam glava i deset rogova.

17:8 Zver koju si video be{e i nije, i izi}i }e iz bezdana i oti}i }e u propast; i udivi}e se koji `ive

na zemlji, kojima imena napisana nisu u knjigu `i-vota od postanja sveta, kad vide zver koja be{e, i nije, i do}i }e opet.

17:9 Ovde je um, koji ima mudrost. Sedam glava, to su sedam gora na kojima `ena sedi.

17:10 I jesu sedam careva. Pet je njih palo, i jedan jeste, a drugi jo{ nije do{ao; a kad do|e za malo }e ostati.

17:11 I zver koja be{e i nije, i ona je osmi, i jeste od sedmorice i u propast ide.

17:12 I deset rogova, koje si video, to su deset careva, koji carstva jo{ ne primi{e, nego }e oblast kao carevi na jedno vreme primiti sa zveri.

17:13 Ovi jednu volju imaju, i silu i oblast svoju da}e zveri.

17:14 Ovi }e se pobiti s Jagnjetom i Jagnje }e ih pobediti, jer je Gospodar nad gospodarima i Car nad carevima; i koji su s Njim, jesu pozvani i izabrani i verni.

17:15 I re~e mi: Vode, {to si video, gde sedi kurva, ono su ljudi i narodi, i plemena i jezici.

17:16 I deset rogova, {to si video na zveri, oni }e omrznuti na kurvu, i opusto{i}e je i ogoluzniti, i meso njeno poje}e i sa`e}i }e je ognjem.

17:17 Jer je Bog dao u srca njihova da u~ine volju Njegovu, i da u~ine volju jednu, i da dadu carstvo svoje zveri, dok se svr{e re~i Bo`ije.

17:18 I `ena, koju si video, jeste grad veliki, koji ima carstvo nad carstvima zemaljskim.

GLAVA 18

I posle ovog videh drugog an|ela gde silazi sa neba, koji ima{e oblast veliku; i zemlja se zasvetli od slave njegove.

18:2 I povika jakim glasom govore}i: Pade, pade Vavilon veliki, i posta stan |avolima, i tamnica svakom duhu ne~istom, i tamnica svih ptica ne~istih i mrskih; jer otrovnim vinom kurvarstva svog napoji sve narode;

18:3 I carevi zemaljski s njom se kurva{e, i trgovci zemaljski obogati{e se od bogatstva slasti njene.

18:4 I ~uh glas drugi s neba koji govori: Izi|ite iz nje, narode moj, da se ne pome{ate u grehe njene, i da vam ne naude zla njena.

18:5 Jer gresi njeni dopre{e tja do neba, i Bog se opomenu nepravde njene.

18:6 Platite joj kao {to i ona plati vama, i podajte joj dvojinom onoliko po delima njenim: kojom ~a{om zahvati vama zahvatajte joj po dva put onoliko.

18:7 Koliko se proslavi i nasladi toliko joj podajte muka i `alosti; jer govori u srcu svom: Sedim kao carica, i nisam udovica, i `alosti ne}u videti.

18:8 Zato }e u jedan dan do}i zla njena: smrt i pla~ i glad, i sa`e}i }e se ognjem; jer je jak Gospod Bog koji joj sudi.

18:9 I zaplaka}e i zajaukati za njom carevi zemaljski koji se s njom kurva{e i besni{e, kad vide dim gorenja njenog,

18:10 Izdaleka stoje}i od straha muka njenih i govore}i: Jaoh! Jaoh! Grade veliki Vavilone, grade tvrdi, jer u jedan ~as do|e sud tvoj!

18:11 I trgovci zemaljski zaplaka}e i zajaukati za njom, {to njihove toware niko vi{e ne kupuje;

18:12 Tovara zlata i srebra i kamenja dragog i bisera i uzvoda i porfire i svile i skerleta, i svakog mirisnog drveta, i svakojakih sudova od fildi{a, i svakojakih sudova od najskupljeg drveta, bronzne i gvo`|a i mermera,

18:13 I cimeta i tamjana i mira i livana, i vina i ulja, i ni{esteta i p{enice, i goveda i ovaca, i konja i kola, i telesa i du{a ~ove~ijih.

18:14 I vo}a `elja du{e tvoje otido{e od tebe, i sve {to je masno i dobro otide od tebe, i vi{e ga ne}e{ na}i.

18:15 Trgovci koji se ovim tovarima obogati{e od nje, sta}e izdaleka od straha mu~enja njenog, pla~u}i i jau~u}i,

18:16 I govore}i: Jaoh! Jaoh! Grade veliki, obu~eni u svilu i porfiru i skerlet, i naki}eni zlatom i kamenjem dragim i biserom;

18:17 Jer u jedan ~as pogibe toliko bogatstvo! I svi gospodari od la|i, i sav narod u la|ama, i la|ari, i koji god rade na moru, stado{e izdaleka,

18:18 I vikahu, videv{i dim gorenja njenog, i govorahu: Ko je bio kao ovaj grad veliki?

18:19 I baci{e prah na glave svoje, i povika{e pla~u}i i ridaju}i, govore}i: Jaoh! Jaoh! Grade veliki, u kome se obogati{e svi koji imaju la|e na moru od bogatstva njegovog, jer u jedan ~as opuste!

18:20 Veseli se nad njim nebo, i sveti apostoli i proroci, jer Bog pokaja sud va{ na njemu.

18:21 I uze jedan an|eo jak kamen veliki, kao kamen vodeni-ni, i baci u more govore}i: Tako }e sa hukom biti ba-en Vavilon, grad veliki, i ne}e se vi{e na}i;

18:22 I glas guda~a i peva~a i svira~a i truba~a ne}e se vi{e ~uti u tebi; i nikakav mastor ni od kakvog zanata ne}e se vi{e na}i u tebi, i huka kame-nja vodeni-nog ne}e se ~uti u tebi;

18:23 I videlo `i{ka ne}e se vi{e svetliti u tebi, i glas `enika i neveste ne}e vi{e biti ~uven u tebi; jer trgovci tvoji behu boljari zemaljski, jer tvojim ~aranjem prevareni bi{e svi narodi.

18:24 I u njemu se na|e krv proro-ka i svetih, i svih koji su pobijeni na zemlji.

GLAVA 19

I posle ovog ~uh glas veliki naroda mnogog na nebu gde govori: Aliluja! Spasenje i slava i ~ast i sila Gospodu na{em;

19:2 Jer su istiniti i pravi sudovi Njegovi, {to je osudio kurvu veliku, koja pokvari zemlju kurvarstvom svojim, i pokajao krv slugu svojih od ruke njene.

19:3 I drugom reko{e: Aliluja! I dim njen izla`a{e va vek veka.

19:4 I pado{e dvadeset i ~etiri stare{ine, i ~etiri `ivotinje, i pokloni{e se Bogu koji se|a{e na prestolu, govore}i: Amin, aliluja!

19:5 I glas izi|e od prestola koji govori: Hvalite Boga na{eg sve sluge Njegove, i koji Ga se bojite, i mali i veliki.

19:6 I ~uh kao glas naroda mnogog, i kao glas voda mnogih, i kao glas gromova jakih, koji govore: Aliluja! Jer caruje Gospod Bog Svedr`itelj.

19:7 Da se radujemo i veselimo, i da damo slavu Njemu; jer do|e svadba Jagnjetova, i `ena Njegova pripravila se;

19:8 I dano joj bi da se obu-e u svilu ~istu i belu: jer je svila pravda svetih.

19:9 I re-e mi: Napi{i: Blago onima koji su pozvani na ve-eru svadbe Jagnjetove. I re-e mi: Ove su re-i istinite Bo`ije.

19:10 I padnuv{i pred nogama njegovim poklonih mu se; i re-e mi: Gle, nemoj, ja sam sluga kao i ti i bra}a tvoja koja imaju svedo~anstvo Isusovo. Bogu se pokloni; jer je svedo~anstvo Isusovo Duh Proro{tva.

19:11 I videh nebo otvoreno, i gle, konj beo, i koji se|a{e na njemu zove se Veran i Istinit, i sudi po pravdi i vojuje.

19:12 A o-i su Mu kao plamen ognjeni, i na glavii Njegovoj krune mnoge, i ima{e ime napisano, kog niko ne zna do On sam.

19:13 I be{e obu-en u haljinu crvenu od krvi, i ime se Njegovo zove: Re~ Bo`ija.

19:14 I vojske nebeske i|ahu za Njim na konjima belim, obu-ene u svilu belu i ~istu.

19:15 I iz usta Njegovih izi|e ma~o{tar, da njime pobije neznabo{ce; i On }e ih pasti s palicom gvozdеноm; i On gazi kacu vina i srdnje i gneva Boga Svedr`itelja.

19:16 I ima na haljini i na stegnu svom ime napisano: Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima.

19:17 I videh jednog an|ela gde stoji na suncu i povika glasom velikim govore}i svima pticama koje lete ispod neba: Do|ite i skupite se na veliku ve-eru Bo`iju,

19:18 Da jedete mesa od careva, i mesa od vojvoda, i mesa od junaka, i mesa od konja i od onih koji sede na njima, i mesa od svih slobodnjaka i robova, i od malih i od velikih.

19:19 I videh zver i careve zemaljske i vojnike njihove skupljene da se pobiju s Onim {to sedi na konju i s vojskama Njegovim.

19:20 I bi uhva}ena zver, i s njom la`ni prorok koji u~ini pred njom znake kojima prevari one koji primi}e `ig zverin i koji se poklanjaju ikoni njenoj: `ivi bi}e ba~eni oboje u jezero ognjeno, koje gori sumporom.

19:21 A ostali pobijeni bi}e ma~em Onog {to sedi na konju, koji izi|e iz usta Njegovih: i sve se ptice nasiti}e od mesa njihova.

GLAVA 20

I videh an|ela gde silazi s neba, koji ima}e klju~ od bezdana i verige velike u ruci svojoj.

20:2 I uhvati a`dahu, staru zmiju, koja je |avo i sotona, i sveza je na hiljadu godina,

20:3 I u bezdan baci je, i zatvori je, i zape~ati nad njom, da vi}e ne prela{}uje naroda, dok se ne navr{i hiljadu godina; i potom valja da bude odre}ena na malo vremena.

20:4 I videh prestole, i se|ahu na njima, i dade im se sud, i du}e ise~enih za svedo~anstvo Isusovo i za re~ Bo`iju, koji se ne pokloni}e zveri ni ikoni njenoj, i ne primi}e `ig na ~elima svojim i ruci svojoj; i o`ive}e i carova}e s Hristom hiljadu godina.

20:5 A ostali mrtvaci ne o`ive}e, dokle se ne svr{i hiljada godina. Ovo je prvo vaskrsenje.

20:6 Bla`en je i svet onaj koji ima deo u prvom vaskrsenju; nad njima druga smrt nema oblasti, nego }e biti sve{tenici Bogu i Hristu, i carova}e s Njim hiljadu godina.

20:7 I kad se svr{i hiljadu godina, pusti}e se sotona iz tamnice svoje,

20:8 I izi}i }e da vara narode po sva ~etiri kraja zemlje, Goga i Magoga, da ih skupi na boj, kojih je broj kao pesak morski.

20:9 I izi|o}e na {irinu zemlje, i opkoli}e logor svetih, i grad ljubazni; i si|e oganj od Boga s neba, i pojede ih.

20:10 I |avo koji ih vara}e bi ba~en u jezero ognjeno i sumporito, gde je zver i la`ni prorok; i bi}e mu~eni dan i no} va vek veka.

20:11 I videh veliki beo presto, i Onog {to se |a}e na njemu, od ~ijeg lica be`a}e nebo i zemlja, i mesta im se ne na|e.

20:12 I videh mrtvace male i velike gde stoje pred Bogom, i knjige se otvori}e; i druga se knjiga otvori, koja je knjiga `ivota; i sud primi}e mrtvaci kao {to je napisano u knjigama, po delima svojim.

20:13 I more dade svoje mrtvace, i smrt i pakao dado}e svoje mrtvace; i sud primi}e po delima svojim.

20:14 I smrt i pakao ba~eni bi}e u jezero ognjeno. I ovo je druga smrt.

20:15 I ko se ne na|e napisan u knjizi `ivota, ba~en bi u jezero ognjeno.

GLAVA 21

I videh nebo novo i zemlju novu; jer prvo nebo i prva zemlja pro|o}e, i mora vi}e nema.

21:2 I ja Jovan videh grad sveti, Jerusalim nov, gde silazi od Boga s neba, pripravljen kao nevesta ukra}ena mu`u svom.

21:3 I ~uh glas veliki s neba gde govori: Evo skinije Bo`ije me|u ljudima, i `ive}e s njima, i oni }e biti narod Njegov, i sam Bog bi}e s njima Bog njihov.

21:4 I Bog }e otrti svaku suzu od o~iju njihovih, i smrti ne}e biti vi}e, ni pla~a, ni vike, ni bolesti ne}e biti vi}e; jer prvo pro|e.

21:5 I re~e Onaj {to se |a}e na prestolu: Evo sve novo tvorim. I re~e mi: Napi{i, jer su ove re~i istinite i verne.

21:6 I re~e mi: Svr{i se. Ja sam Alfa i Omega, Po~etak i Svr{etak. Ja }u `ednome dati iz izvora vode `ive za badava.

21:7 Koji pobedi, dobi}e sve, i bi}u mu Bog, i on }e biti moj sin.

21:8 A stra{lživima i nevernima i poganima i krvcnicima, i kurvarima, i vra~arima, i idolopokloni-

cima, i svima la`ama, njima je deo u jezeru {to gori ognjem i sumporom; koje je smrt druga.

21:9 I do|e k meni jedan od sedam an|ela koji imahu sedam ~a{a napunjenih sedam zala poslednjih, i re~e mi govore}i: Hodi da ti poka`em nevestu, Jagnjetovu `enu.

21:10 I odvede me u duhu na goru veliku i visoku, i pokaza mi grad veliki, sveti Jerusolim, gde silazi s neba od Boga,

21:11 I ima{e slavu Bo`iju; i svetlost njegova be{e kao dragi kamen, kao kamen jaspis svetli,

21:12 I ima{e zid veliki i visok, i ima{e dvanaestora vrata, i na vratima dvanaest an|ela, i imena napisana, koja su imena dvanaest kolena Izrailjevih.

21:13 Od istoka vrata troja, i od severa vrata troja, od juga vrata troja, i od zapada vrata troja.

21:14 I zid gradski ima{e dvanaest temelja, i na njima imena dvanaest apostola Jagnjetovih.

21:15 I onaj {to govora{e sa mnom, ima{e trsku zlatnu da izmeri grad i vrata njegova i zidove njegove.

21:16 I grad na ~etiri ugla stoji, i du`ina je njegova tolika kolika i {irina. I izmeri grad trskom na dvanaest hiljada potrkali{ta: du`ina i {irina i visina jednaka je.

21:17 I razmeri zid njegov na sto i ~etrdeset i ~etiri lakta, po meri ~ove~ijoj, koja je an|elova.

21:18 I be{e gra|a zidova njegova jaspis, i grad zlato ~isto, kao ~isto staklo.

21:19 I temelji zidova gradskih behu ukra{eni svakim dragim kamenjem: prvi temelj be{e jaspis, drugi safir, tre}i halkidon, ~etvrti smaragd,

21:20 Peti sardoniks, {esti sard, sedmi hrisolit, osmi viril, deveti topaz, deseti hrisopras, jedanaesti jakint, dvanaesti ametist.

21:21 I dvanaest vrata, dvanaest zrna bisera: svaka vrata behu od jednog zrna bisera: i ulice gradske behu zlato ~isto, kao staklo presvetlo.

21:22 I crkve ne videh u njemu: jer je njemu crkva Gospod Bog Svedr`itelj, i Jagnje.

21:23 I grad ne potrebuje ni sunce ni mesec da svetle u njemu; jer ga slava Bo`ija prosvetli, i `i`ak je njegov Jagnje.

21:24 I narodi koji su spaseni hodi}e u videlu njegovom, i carevi zemaljski done}e slavu i ~ast svoju u njega.

21:25 I vrata njegova ne}e se zatvarati danju, jer onde no}i ne}e biti.

21:26 I done}e slavu i ~ast neznabo`aca u njega.

21:27 I ne}e u njega u}i ni{ta pogano, i {to ~ini mrzost i la`, nego samo koji su napisani u `ivotnoj knjizi Jagnjeta.

GLAVA 22

I pokaza mi ~istu reku vode `ivota, bistru kao kristal, koja izla`a{e od prestola Bo`ijeg i Jagnjetovog.

22:2 Nasred ulica njegovih i s obe strane reke drvo `ivota, koje ra|a dvanaest rodova daju}i svakog meseca svoj rod; i li{e od drveta be{e za isceljivanje narodima.

22:3 I vi{e ne}e biti nikakve prokletinje; i presto Bo`ji i Jagnjetov bi}e u njemu; i sluge Njegove poslu`iva}e Ga.

22:4 I gleda}e lice Njegovo, i ime Njegovo bi}e na ~elima njihovim.

22:5 I no}i tamo ne}e biti, i ne}e potrebovati videla od `i{ka, ni videla sun~anog, jer }e ih obasjavati Gospod Bog, i carova}e va vek veka.

22:6 I re~e mi: Ovo su re~i verne i istinite, i Gospod Bog svetih proroka posla an|ela svog da poka`e slugama svojim {ta }e biti skoro.

22:7 Evo }u do}i skoro: Blago onome koji dr`i re~i proro{tva knjige ove.

22:8 I ja Jovan videh ovo i ~uh; i kad ~uh i videh, padoh da se poklonim na noge an|ela koji mi ovo pokaza.

22:9 I re~e mi: Gle, nemoj, jer sam i ja sluga kao i ti i bra}a tvoja proroci i oni koji dr`e re~i proro{tva knjige ove. Bogu se pokloni.

22:10 I re~e mi: Ne zape~avaj re~i proro{tva knjige ove; jer je vreme blizu.

22:11 Ko ~ini nepravdu, neka ~ini jo{ nepravdu; i ko je pogan, neka se jo{ pogani; i ko je pravedan, neka jo{ ~ini pravdu; i ko je svet neka se jo{ sveti.

22:12 I evo }u do}i skoro, i plata moja sa mnom, da dam svakome po delima njegovim.

22:13 Ja sam Alfa i Omega, Po~etak i Svr{etak, Prvi i Poslednji.

22:14 Blago onome koji tvori zapovesti Njegove, da im bude vlast na drvo `ivota, i da u|u na vrata u grad.

22:15 A napolju su psi i vra-ari i kurvari i krvnici i idolopoklonici i svaki koji ljubi i ~ini la`.

22:16 Ja Isus poslah an|ela svog da vam ovo posvedo~i u crkvama. Ja sam koren i rod Davidov, i sjajna zvezda Danica.

22:17 I Duh i nevesta govore: Do|i. I koji ~uje neka govori: Do|i. I ko je `edan neka do|e, i ko ho}e neka uzme vodu `ivota za badava.

22:18 Jer svedo~im svakome koji ~uje re~i proro{tva knjige ove; ako ko dometne ovome, Bog }e nametnuti na njega zla napisana u knjizi ovoj;

22:19 I ako ko oduzme od re~i knjige proro{tva ovog, Bog }e oduzeti njegov deo od knjige `ivota, i od grada svetog, i od onog {to je napisano u knjizi ovoj.

22:20 Govori Onaj koji svedo~i ovo: Da, do}i }u skoro! Amin. Da, do|i, Gospode Isuse.

22:21 Blagodat Gospoda na{eg Isusa Hrista sa svima vama. Amin.